

Molitva vjernika

Ispunjeni osobnom vjerom u dobrog Boga i ljubavlju prema bližnjemu obratimo se prošnjama i zahvalama za opću i domovinsku Crkvu i za cijeli svijet. Pokažimo vjerničku zahvalnost i karitativnu širinu svojim molitvama i dobrim djelima i recimo zajedno:

Gospodine, usliši nas!

1. Našu ovozemaljsku domovinu i domovinsku Crkvu obdari dobrim i odgovornim vođama i dobrim evanđeoskim pastirima, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

2. Pomozi svim ljudima u različitim pozivima kako bi odgovorno pridonosili zajedničkom duhovnom i materijalnom dobru svih žitelja, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

3. Daruj nam uzorne i odgovorne očeve i majke koji svojom osobnom vjerom i svjedočkim življenjem pokazuju vjernost tebi i ljubav prema bližnjemu u obiteljima, u društvu i u Crkvi, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

4. Učini da u današnje vrijeme nestane mržnje među narodima i pojedincima i da se svi ljudi uzajamno poštuju i pomažu, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

5. Oslobodi nas od svake navezanosti na ovozemaljska dobra kako bismo postali širokogrudni prema potrebnima, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

6. Sve djelatnike karitativnih ustanova, bolnica, sirotišta i zatvora obdari čovječnošću i nagradi ih duhovnom radošću, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

7. Narodima i pojedincima diljem svijeta koji stradavaju od posljedica ratnih razaranja, posebno u Ukrajini, podari vjeru i nadu u bolju i sretniju budućnost prožetu mirom, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

8. Našim pokojnima, posebno pokojnim dobročiniteljima, udjeli u nebu sreću ljubljene djece Božje, molimo te:

Gospodine, usliši nas!

Primi, Gospodine, molitve svoje okupljene obitelji koja se raduje ostvarenom euharistijskom i karitativnom zajedništvu i slavi tvoju nesebičnu ljubav u svim tvojim djelima.

Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Pripremio: mons. Tomo Knežević, ravnatelj Caritasa BiH

TKO JE MOJ BLIŽNJI?

(Lk 10,29)

Pozivom na broj 17 764 darujte iznos od 2 KM

Nedjelja Caritasa, 11. prosinca 2022.

 Caritas
Bosne i Hercegovine

Mehmed bega Kapetanovića Ljubušaka 6 | 71000 Sarajevo | Bosna i Hercegovina | Tel.: +387 33 206 441 | Fax: +387 33 206 668

www.caritas.ba | caritas@caritas.ba

„TKO JE MOJ BLIŽNJI?“ (Lk 10,29)

Prema zamisli Biskupske konferencije, još od 1996. godine redovito se u treću nedjelju Došašća u svim našim župnim zajednicama obilježava „Nedjelja Caritasa“. I svake godine do sada bila je to prigoda u kojoj su dobri kršćanski vjernici, svojim darovima i molitvama, iskazivali veliku solidarnost s braćom i sestrama u potrebi. Tu dobrotu iskusili su mnogi gladni, beskućnici, nezaposleni, bolesni, ostavljeni, migranti, starci, hendikepirani i ostali kojima su bili potrebni pomoć ili savjet. Pri tomu, jedino pravilo karitativnoga djelovanja je konkretan čovjek i njegova potreba. To pravilo ravna djelovanjem Caritasu, jer kršćanska bratska ljubav uključuje svakoga, bez obzira na njegovu vjersku ili narodnu pripadnost, na njegovo podrijetlo, boju kože, uvjerenje, zvanje ili stupanj obrazovanja. Toj našoj braći i sestrama, koji trpe, djelatnici Caritasu mogli su na različite načine pružiti pomoć zahvaljujući upravo dobroti vjernika u našim župama i zahvaljujući plemenitosti njihovih duhovnih pastira, vjeroučitelja, redovnika i redovnica koji s njima surađuju i na to ih potiču. Za sve to velika im hvala i od Boga nagrada.

Također, ovo je prigoda kad se javnosti predstave i približe aktivnosti Caritasu Bosne i Hercegovine, biskupijskih i župnih Caritasu. I, osim što se tada prikupljaju materijalni darovi za potrebite, prilika je ovo također da svećenici u svojim propovijedima i vjeroučitelji u svojim katehezama opetovano podsjetu na nevolje i potrebe u kojima žive brojni ljudi i da sve dobre ljude iznova potaknu na još veća i češća djela kršćanske ljubavi.

U skladu s već ustaljenim običajem da se svake godine izabere prigodno geslo koje nadahnjuje cijelo događanje, ove godine „Nedjelja Caritasu“ odvijat će se pod motom: „Tko je moj bližnji?“ (Lk 10,29). To su riječi, kao što je opće poznato, koje su preuzete iz često spominjane Isusove prisposode o milosrdnom Samarijancu. A budući da je Isus ovu poučnu priču izrekao tako da se nitko ne bi smio smatrati isključenim iz obveze da pomogne čovjeku koji je u potrebi, vrijedi je također u ovoj prigodi cijelu ponoviti.

„Neki zakonoznanac usta i, da ga iskuša, upita Isusa: 'Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštini?' A on mu reče: 'U Zakonu što piše? Kako čitaš?' Odgovori mu onaj: 'Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!' Reče mu na to Isus: 'Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.'

Ali hoteci se opravdati, reče on Isusu: 'A tko je moj bližnji?' Isus prihvati i reče: 'Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrinu se za njega. Ako što više potrošiš, isplatiću ti kad se budem vraćao.' 'Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?' On odgovori: 'Onaj koji mu iskaza milosrđe.' Nato mu reče Isus: 'Idi pa i ti čini tako!'“ (Lk 10,25-37).

Tumačeći ovu prisposodu, papa Franjo u svom okružnom pismu o bratstvu među svim ljudima i o društvenom prijateljstvu (*Fratelli tutti*, 3. listopada 2020.) veli da je, pored ranjenog čovjeka koji je bio

ostavljen pored puta, prošlo nekoliko različitih osoba i nisu se ni zaustavile, a bile su to osobe koje su obavljale važne službe u društvu. Ipak, nakon prolaska svih tih uglednika, jedan putnik, i to onaj koji zbog svoje samarijanske pripadnosti i nije bio na cijeni u tom društvu, zaustavio se i pomogao ranjenom čovjeku tako što mu je darovao svoju pažnju, vrijeme, imetak i brigu.

Potom nastavlja Papa: „U kome se prepoznaješ? To je pitanje teško, izravno i odlučujuće. Kojemu od ovih sličiš? Moramo prepoznati napast, koja nas okružuje, da se ne zanimamo za druge, posebice za najslabije. Narasli smo u mnogim vidovima, ali smo nedovoljno poučeni u praćenju, brizi i podržavanju ugroženih i slabih u našim razvijenim društvima. Naviknuli smo se odvrćati pogled, prolaziti pored, ne zanimati se za situacije dok nas se one ne tiču izravno“ (br. 64).

Nadahnujući se na primjeru dobroga Samarijanca, svi su ljudi pozvani pomoći braći i sestrama koji su zapali u bilo koju vrstu bijede. Ujedno je to tekst kojim Isus poziva da se razvije široka odgovornost, u svakom društvu i u cijelom svijetu. On je i poziv da odgovornost za svakoga čovjeka postane osnovno pravilo ljudskoga postojanja i da se svaka ljudska zajednica usmjeri prema izgradnji općega dobra te da, vođena tom svrhom, izgrađuje svoje unutrašnje odnose (usp. br. 66).

Pouka o dobrom Samarijancu sadrži u sebi i poziv na ostvarenje općega bratstva među ljudima. Ta potreba nastaje iz činjenice da se na svom životnom putu susrećemo s ranjenim ljudima kojih je sve više. A prepoznavanje ljudi koji trpe, pružanje pomoći i traženje rješenja za njihove rane treba prožimati sve ekonomske, političke, društvene i religiozne projekte. Osim toga, potrebe ljudi čine da se svakodnevno nalazimo pred izborom da nekome budemo ili dobri „samarijanci“ ili putnici koji nezainteresirano prolaze pored, a ako malo proširimo vlastiti pogled na svoj ukupan život i na cijeli svijet, svi jesmo ili smo nekada bili kao osobe iz Isusove prisposode, jer svi imamo nešto od ranjenoga čovjeka, nešto od razbojnika, nešto od onih koji prolaze pored, a nešto i od dobroga Samarijanca (usp. br. 69).

Isusov je nauk da treba biti blizu čovjeku u potrebi bez obzira na njegove ostale oznake. U slučaju iz prisposode Samarijanac je svojim ponašanjem sebe učinio bližnjim ranjenom Židovu i tako nadišao sve povijesne i kulturološke zapreke. A Isusov je zaključak i poruka svakom čovjeku: „Idi pa i ti čini tako!“ (Lk 10,37), što znači da se pred patnjom, kojoj je bilo tko izložen, po strani ostavljaju sve razlike i pomaže se čovjeku koji je ranjen tom patnjom (usp. br. 81).

Najdublja i konačna motivacija kršćana za bratsku ljubav jest Isus sam, koji se poistovjetio sa svakim čovjekom koji trpi. Naime, Isus je kazao: „Ogladnih i dadoste mi jesti; ožednih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljih i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni“ (Mt 25,35-36). A kad se srcem zauzme takvo stanovište, ono je sposobno poistovjetiti sebe s drugim, bez obzira gdje je rođen ili odakle dolazi, jer prepoznaje Krista u svakom napuštenom ili ugroženom čovjeku (usp. br. 84-85).

Draga braćo i sestre! Karitativno djelovanje, kojemu je kriterij čovjek u potrebi, utjelovljenje je dobroga Samarijanca i duhovno bogoslužje na konkretan način. Pomaže čovjeku i slavi Boga! Stoga, kako kaže sveti Pavao: „Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem. Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima!“ (Rim 12,10.15). I Bog će vas blagosloviti.